İşçiler Birleşiniz

DİSK

Yaşasın işçi sınıfı

İşçiyiz.. Güçlüyüz..

Yıl : 1 | SAYI : 4 | TÜRKİYE DEVRİMCİ İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU (DİSK) TARAFINDAN 15 GÜNDE BİR YAYINLANIR | FIYATI 10 Krş. | 13 KASIM 1970

Binlerce dokuma işçisi DİSK'e katıldı

Çukurova'lı işçilerin büyük uyanışı

Bilinçli Çukurovalı işçiler, öz sendikaları DİSK'e katıldılar. Tarsus Basma Fabrikasında yiğitçe greve başladılar. DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler Çukurovalı kardeşleri ile tanışıp, görüşmek için güneye gitti. Türkler'in kişiliğinde, Çukurovalı işçi sınıfının devrimci örgütü DİSK'i omuzlarında yüceltiyorlardı. Yaşasın Çukurova'nın bilinçli ve yiğit işçileri... Yaşasın DİSK. Yaşasın Türkiye işçi sınıfı... Yaşasın bütün işçiler...

DİSK Genel Merkezi ekipleri Adana'da çalışmaya başladılar

Artık Teksif Sendikası, uyanan, bilinçlenen Adana, Tarsus, Mersinli dokuma işçilerini milyoner işverenlere peşkeş çekemeyecektir

ÇUKUROVA'da dokuma işçileri DİSK'i seçtiler. Yıllardır Türk — İş'in işverenlere sattığı işçiler(çığ gibi artan bir hızla DİSK'e üye olmaya başladılar.

Adana'nın en büyük fabrikaları BOSSA — GÜNEY SANAYİ — Paktaş — Millî Mensucat — Özbucak — fabrikalarında çalışan işçiler büyük gruplar halinde her gün DİSK'in güney bölge temsilciliğine gelerek kayıtlarını yaptırıyorlar.

Adana'nın devrimci işçileri DİSK'e katılmak isteklerini devrimci bir biçimde kamu oyuna duyurdular. BOSSA'nın 4761 işçisi fabrikada fiilî durum yarattılar. Türkiye'nin ve Adana'nın sayılı büyük fabrikalarından olan Bossa'nın işçileri şalterlere basıp bahçede toplandılar. Patron Sakıp Sabancı işçilere isteklerini sorduğunda, hep bir ağızdan **«Teksif'i istemiyoruz»** diye bağırdılar. Sapancı da, !Dilediğiniz sandikanın üyesi olmak en tabii hakkınızdır. Ben işveren olarak ille de bu sendikada kalın veya şu sendikaya geçin, diye sizlere hiçbirşey söylemem» dedi.

Bir gün süren işgalden sonra, işçiler toplu halde DİSK Güney Bölge Temsilciliği binasına gelerek sevgi gösterilerinde bulundular. Ve DİSK'e kayıtlar başladı.

Şimdi DİSK Genel Merkesinden Adana'ya gelen ekipler, Çukurova'nın devrimci işçileri ile birlikte çalışıyorlar. Hemen aralarında iş bölümü vapıp çeşitli komiteler kuran Bossa — Günev Sanayii — Paktas — Millî Mensucat — Özbucak işçileri, DİSK bünyesindeki teskilâtlanmayı tamamlıyorlar.

Artık Çukurova'daki işçiler, teksif sendikası tarafından patronlara satılmayacaklar. Artık Çukurova'nın dokuma işçileri kendilerinin haberi bile olmadan imzalanan toplu

(Devamı sayfa 3 de)

DİSK Genel Başkanı Türkler Çukurova'da

«ÇÖZÜM, İŞÇİ SINIFININ EN DOĞAL MÜTTEFİKİ KÖYLÜLERLE BERABER İKTİDARA GELMESİDİR.»

15 — 16 Haziran büyük işçi direnişinden sonra, Türkiye'nin her yanından gelen DİSK'e katılma istekleri Çukurovalı kardeşlerimiz tarafından en devrimci bir biçimde ortaya konunca DİSK'in Genel Başkanı Kemal Türkler Çukurovanın yiğit dokuma işçileriyle tanışmak üzere Tarsus ve Adana'ya gitti.

6 Kasım Cuma günü saat 10 da beraberinde Maden — İş Sen

(Devamı sayfa 3 de)

Kemal Türkler ve devrimci işçiler Tarsus caddelerinde

TARSUS BASMA FABRİKASI GREVİ DEVAM EDİYOR

Tarsus Basma Fabrikası grevi başlarken

Yiğit grevciler halay çekerlerken

KÖŞE

"Uyandık hep geliyoruz„

Yurdun her bir yöresinden ses vermeye başadık.
Adana'dan, Samsun'dan, İzmir'den.
Uyandık, savaşa hazırız artık.

Adana'da binlerce kardeşimiz sınıfsal savaşın ilk aşaması lan sendikal hareketlere olanca hız ve ağırlıkları ile girdiler. Samsun'da Tekel ışçisi kardeşlerimiz sarı sendika çemberini kırdılar. 15 — 16 Haziran uyanışımızın tarihi belgesi. Binlercemiz bir araya gelmenin gerektiğini iyice biliyoruz. Biz Adana Bossa Fabrikasında emeğimiz için, sarı sendikayı yıkmak için, çocuklarımıza daha iyi yaşama şartları hazırlamanın mücadelesini yaparken fabrikanın patronu aynı günlerde binlerce lira harcayarak bir kişiyi, bir patronzadeyi nikâhlıyordu.

Samsun'da bizi patrona satan sarı sendikacı SEYFİ DEMİRSOY efendi bizim uyanışımızı engellemek için koca gövdesini kıpırdatıp, iki sene önce kovulduğu, Samsuna gelemiyor.

Bütün bunlar bizim ilk işimiz olan sarı sendika çemberini kırma savaşımızı başarıyla verdiğimizi gösterir. Bu savaşımız henüz tamamlanmadı. Daha sarı sendika, işçi düşmanı sendika olan Türk — İş'te kayıtlı birçok arkadaşımız var. Biz Bossa'dan, biz Tekel'den ses verip onları da bu savaşımızın içine sokmalıyız.

Adana'da Amerikalı, unutamadığı bir tokat yiyip, şehirden kaçmıştı. Bunu suç kabul ederek, bazı işçi arkadaşlarımızı mahkemelere verdiler, hapis ettiler. O gün savaşımızı durdurduklarını sananlar bugün zincirlerini kıran bizler karşısında yanıldıklarını görüyorlar. Fakat bu patron kısmının oyunları bitmez. Sonu gelmez bizi kandırmak için yapacakları işlerin.

Fakat artık biz de onların bildiği işçiler değiliz.

Uyandık hep geliyoruz.

Sarı sendika çemberini kırma savaşımızdan sonra daha sıkı bir araya gelmeliyiz. Patronlar birleşip partiler kurmuşlar, sendikalar kurmuşlar bize karşı. Bizde aynı işi mutlaka yapacağız. Devrimci sendikalarda bir araya gelerek, yumruk ola

(Devamı sayfa 3 de)

Maden — İş Genel Yönetim Kurulu Ankara'da toplandı

DİSK'in kurucusu Maden — İş Sendikasının olağanüstü genel yönetim kurulu toplantısı dolayısıyla yöneticilerimiz, 1, 2, 3, Kasım tarihlerinde Ankara'da bir araya geldiler.

Maden — İş Sendikası İkinci Bölge Temsilciliğinin salonlarında yapılan bu toplantıya, halktan yana politikacılarla halktan yana bilim adamları da davet edildi ve 15 — 16 Haziran'daki büyük direnişimiz enine boyuna tartışıldı. Üç günlük toplantı sonunda yayınlanan bildiride karşımızda olan güçlere ne kadar kuvvetli olduğumuz bir kere daha hatırlatılıyor ve bizi köle haline gltirmek isteyen, 274 — 275 sayılı kanunlardaki değişiklik tasarısı gerçekleştiği takdirde 15 — 16 Haziran olaylarını gölgede bırakacak çok daha büyük Anayasal direnişlere geçeceğimiz belirtiliyordu.

«KURTULUŞUMUZ YAKLAŞIYOR...»

Toplantıya bizden yana politikacılar da katıldı ve birer konuşma yaptılar. Bunların başında TİP eski Genel başkanı ve

(Devamı sayfa 3 de)

Bossa işgalinde işveren Sakıp Sabancı devrimci işçilerle görüşüyor.

Tarsus'lu dokuma işçleri ekmek parası savaşında

Güneyde yetiştirdiği yarış atlarıyla nam salan milyoner Eliyeşil ailesinin sahibi bulundukları dört mensucat fabrikasında çalışan işçilere atları kadar değer vermediğinden, insanca yaşama isteklerinin hepsine karşı çıktığından, bu dört fabrikanın birisi olan Tarsus Basma Fabrikasında 616 işçi arkadaşımız greve çıkmışlardır.

Grevin temel nedenlerinden birisi olan ücret uyuşmazlığında bu patron tayfasının işçilere verdiği zam saat ücretine sadece 30 kuruş gibi gülünç bir rakamdır ve patronların zihniyetini gösteren en iyi delillerden biridir. Saat ücretine verilen 30 kuruşluk zam günde 240 kuruş eder, ayda da 72 lira gibi bir ücret artışını bulur. Yetiştirdiği yarış beygirleri için haralar kurup milyonlar sarfeden bu beyzade işçilere ayda 72 lirayı bir sadakaymış gibi vermenin cezasını elbette bir gün işçi sınıfına fazlasıyla ödeyecektir.

Şimdi grevdeyiz?.. İlerde ne olacağını işçi sınıfının kesin uyanışı belirleyecektir. Bu grev bir büyük anlam taşır güney bölgesi için, şimdiye kadar sadaka kabilinden sözleşmelerle patronların esiri gibi çalışan işçiler bir büyük uyanışın ilk adımı olan ekonomik mücadelenin içine en devrimci biçimde girmişlerdir.

Dört fabrika, bilmem kaç tane beygir yetiştirme çiftliği

(Devamı sayfa 3 de)

RIZA KUAS

Sınıfımızın yiğit savaşçısı Rıza KUAS yurda dönüyor

İki böbreği de çalışmadığı için Londra'da bir böbrek hastanesinde suni böbrek makinesine bağlı olarak tedavi görmekte olan DİSK Lâstik — İş Sendikası Genel Başkanı Rıza Kuas'a 2000'i aşkın işçi arkadaşımız böbrek vermek istediği halde, kan grupları ya da dokuları tutmadığından şimdilik yurda dönmeye karar vermiştir. Türkiye'de de bu suni böbrek makinesi ile kendisine böbrek verecek ve kan grupları tutacak arkadaşlarımızın müracaatları beklenecek ve gerekirse tekrar Londra'ya dönerek ameliyat olacaktır. Hastanede ağır a-

(Devamı sayfa 3 de)

bilimin sesi

Uluslararası sendikal örgütler üzerine

SBF Öğretim Üyesi Dr. Alpaslan IŞIKLI

Uluslararası sendikal birleşmelerin başlangıç tarihinin Fransız ve İngiliz işbirliği sonucunda ilk defa Londra'da 1864 tarihinde kurulan Uluslararası İşçi Derneği (Enternasyonal) ne dayandığını söylemek yanlış olmaz. Daha sonra bir çok Avrupa ülkelerinin işçilerini de içine alarak genişleyen 1. Enternasyonal 1876 senesine kadar yaşamıştır. Bakunin'in arkasında kümelenen çeşitli anarşist unsurların engelleyici ve saptırıcı çabalarına rağmen, 1. enternasyonal uluslararası işçi birliği ve işçi hareketi bakımından son derece önemli bir yer işgal etmektedir. Bir işçi önderi olarak Karl Marx, işçilerin kurtuluşu ideali yolundaki çalışmalarından en önemlilerini bu enternasyonal vasıtasıyla burjuva kapitalizmine karşı ve işçileri sosyalist bilince ulaştıracak çabaları ile ortaya koymuştur.

1. Enternasyonali takiben benzer adlar taşıyan, başka birleşmeler de olmuşsa da bunlar içinde en kayda değer olanı Lenin'in öncülüğünde kurulan III. enternasyonaldir. Fakat enternasyonallerin hepsi de işçi sendikalarının yanı sıra sosyalist örgütleri ve bu eğilimdeki siyasal partileri de içermişlerdir. Salt işçi sendikalarının bir araya gelmesi ile kurulan uluslararası örgütlerin doğması için Bolşevik ihtilâline ve birinci dünya harbi sonuna rastlayan döneme kadar beklemek gerekmiştir.

Bu nitelikteki bir örgüt konusunda 1913 tarihinde Bern'de toplanan 16 ülkeden 53 delegenin kararı ile ilk fikir doğmuş oldu. Bunlar müttefik ülkelerin ve bazı nötr ülkelerin ulusal sendikal örgütlerinin temsilcileri idi. (Amerikan sendikaları bu kuruluşa katılmadı.) Kuruluş 1919 yılında Amsterdam kongresinde tamamlandı.

Üçüncü Enternasyonal

Lenin'in önderliğindeki III. Enternasyonal, sarı olarak nitelediği Amsterdam enternasyonalinin karşısına 1921 de uluslararası Kızıl İşçi Sendikaları Enternasyonalini kurdu. Bu örgüt 1935 de komünistlerin faşizme karşı ortak cephe politikasının sonucu olarak kendi kendini dağıttı.

1945 de harbin sona ermesiyle, Fransız ve İngiliz sendikacılarının öncülüğü ile Dünya Sendikalar Federasyonu (WFTU) kuruldu. IFTU böylece yerini yeni örgüte devretmiş oldu. Yeni örgütün doğuşuna ön ayak olanların bir amacı da Sovyet ve Amerikan sendikacılığını bir çatı altında toplayabilmekti. Ancak Sovyet örgütünün ve CIO'nun katılması sağlandığı halde, AFL, Amerika'yı temsilen kendi temsilcisinin çağrılmasında ısrar ettiğinden CIO'nun katıldığı bu hareketi tanımadı.

WFTU daha başlangıçta 56 ülkeye mensup 67 milyon işçiyi temsil ediyordu. 7 madde halinde sıralanan amaçları arasında «bütün ülkelerin sendikalarının demokratik hakları, tam istihdam ücretlerin düzeltilmesi, iş saatlerinin ve koşullarının düzeltilmesi, sosyal güvenlik ve işçilerin iktisadının iyileştirilmesi ve harple, harbin sebepleri ile mücadele amaçlarına da yer verilmiştir. Bu amaçlar kuruluş statüsünde de sıralanmıştır.

Amerikan Oyunları

Amerikan hükümeti ve AFL, daha ilk yıllardan itibaren WFTU ya karşı eylemlerde bulunmuş ve Almanya'da diğer dünya ülkelerinde kendi etkisi altında sendikalar türetmek için çabalar sarfetmiştir. Türk sendikacılığının, özellikle Türk — İş'in doğduğu andan itibaren Amerikan sendikacılığının etki alanında kalması için harcanan çabalar bunun yakın bir örneğidir. Bu amaçla bazı ülkelerde örneğin Fransa ve İtalya'da mevcut büyük sendikalara ilâveten yeni sendikalar kurulmuştur. Fransa ve İtalya'da Amerikanın mali desteği ile kurulmuş ve güç belâ yaşayabilen sendikaların durumları budur.

Amerika bu faaliyetini WFTU ya da kaydırmıştır. WFTU'nun Marşal Plânına karşı tutumunu bahane eden bazı sendikalar, (TUC, CIO) WFTU'dan ayrılarak 1949 da uluslararası hür işçi sendikaları konfederasyonunu (ICFTU) kurmuşlardır.

ICFTU'ya CIO ile birlikte AFL de üye olmuştur. (Sonradan bu iki sendika birleşmiş AFL — CIO olmuştur) Fakat Amerikan sendikaları özellikle AFL — CIO ICFTU sendikalarla bile anlaşamıyarak uzun zamandan beri solculukla suçladıkları ICFTU dan ayrılarak 1969 da tam bir ideolojik yalnızlığa gömülmüşlerdir. Artık Amerikan hükümetinin işbirliği yapabileceği ve AFL — CIO'nun yer yüzünde diyalog kurabileceği çok az sendika kalmıştır. Bunlardan biri de Türk — İş tir.

Uluslararası düzeyde kurulmuş diğer sendika konfederasyonu da uluslararası Hristiyan İşçi Sendikaları Konfederasyonudur. (ICCTU) Bu konfederasyon papalığın telkinleriyle kapitalizmin hizmetinde kalmış çeşitli sendikaların birleşmesiyle 1902 de kurulmuştur. Fakat bu konfederasyon ve ona bağlı sendikalarda işçilerin süratle bilinçlenmesiyle evrime uğramış ve program ve eylemlerini daha ileri bir çizgiye oturmuşlardır. Bu evrime paralel olarak 2 yıl önceki kongresinde ismini de değiştirerek uluslararası İşçi Konfederasyonu (CMT — ICL) haline gelmiştir.

WFTU'nun Amacı

Bugün dünyanın en güçlü dünya sendikalar federasyonu (WFTU) olduğu muhakkaktır. WFTU ya 55 ülkeden 66 sendika ve uluslararası sendika üyedir. 1969 da toplanan kongresinde hazır bulunan delegeler dünya işçilerinin 153 milyonunu temsil etmekteydiler. WFTU bu kongrede «Dünya işçilerinin kurtuluş mücadelelerinde ve emperyalizmin barbarlıklarına ve faşizmin hortlamalarına karşı savaşlarında» başarıya ulaşmaları için çaba sarfetmeyi, önde gelen bir amaç olarak yeniden tesbit etmiştir.

---

basından seçmeler

Olayların zinciri

Bazan olayların dili, yazarın kaleminden daha keskindir.

1 — İstanbul'da 16 Haziran 1970 günü, «Kanlı Salı» adıyla gazetelere geçti. Sendikal hakları kısıtlamak isteyen iktidarı protesto için elli bini aşkın işçi sokaklara döküldü, yer — yer çatışmalar olmuştu. Güvenliği sağlamak için ordu birlikleri yardıma çağrıldı. AP, emekçiye karşı politikasını askere dayanarak yürütmek istiyordu. Süleyman bey iktidarı, yeni bir kanunu yürürlüğe koymak çabasında idi. Amacı belirgindi:

— Sermayeci iktidarın dümen suyundaki Türk — İş'i tek konfederasyon olarak bırakmak için DİSK'i tasfiye etmek. Böylece iktidara bağlı sendikalarla kapitalist sömürünün çarklarını yağlamak...

Bu amacı gerçekleştirmek yolunda yürürken patlak veren «Kanlı Salı» olayları iktidarı müşkül durumda bırakmıştı. Sıkı yönetimi nefes almak için araç gibi kullanmak emelindeydi.

2 — Sıkıyönetim ilân edilince, olayların hesabını görmek üzere sıkıyönetim mahkemeleri kuruldu. Bu mahkemelerin kuruluşu, memleketin kalburüstü hukukçuları arasında bir tartışmaya yol açtı. Çünkü yeni Anayasanın 32 inci maddesi:

«— Hiç kimse tabii hâkiminden başkasının önüne çıkarılamaz» emredici hükmünü getirmişti.

«16 Haziran 1970 günü suç işledikleri iddia edilen işçi ve sendikacılar için tabii hâkim kimdi? Herhalde suçun işlendiği yerdeki sivil ceza mahkemelerinin hâkimleri tabii hâkim sayılırdı. Çünkü sıkıyönetim, fiilin işlenmesinden sonra ilân edilmişti. Eğer geçici askeri yönetim söz konusu ise o tarihte mevcut askeri mahkemelerin hâkimleri de tabii hâkim sayılabilirdi. Ne var ki, bütün bunlar aşılarak yeniden mahkemeler kuruluyor ve yeni hâkimler tayin ediliyordu.

Hukukçulara göre bu durum Anayasaya aykırı idi.

3 — Gerekçeli yazılarıyla bu alanda kamuoyunu uyarmalarda bulunan hukukçuların fikirleri itibar görmüş ve Sıkıyönetim Mahkemesinin kökeninde Anayasaya aykırı bir karar bulunduğu kuşkusu kamu vicdanına yayılmıştı. Sermayeci ve şaibeli iktidarın adamı gibi görünmek Sıkıyönetim Mahkemesi hâkimleri arasında huzursuzluk yaratıyordu. Gerçek olsa da olmasa da, bu yolda söylenenler bir kere yayıldı mı, kişinin vicdanında ağır bunalımlara yol açar. Nitekim Sıkıyönetim hâkimi Muzaffer Başkaynak, sanıkların derin itirazlarıyla karşılaşınca, mahkemede yüksek sesle kendini savunmuş ve demişti ki:

«— Siz mi hâkim mevkiindesiniz, biz mi sanık mevkiindeyiz? Ben vicdanımla birleşirim. Ben iktidarın adamı değilim. Benim kararnamemi iktidar imzalasa, İsmet İnönü de imzalasa, ben vicdanımla karşı karşıyayım. Beni, sanık sandalyesinde oturan adam itham edemez. Beni ve arkadaşlarımı bu memlekette kimse itham edemez.»

Bu sözler ağır bir bunalımı açıklamaktaydı. Nitekim Hâkim Başkaynak birkaç oturum sonra sanıklara şu sözleri de söyledi:

«— Bugüne kadarki duruşmalarda çeşitli hakaretlerde bulundunuz. Benden endişe duyan sanıkların ve avukatların önünde hâkimlik yapmam. Dâvadan çekileceğim. Orduda kalmıyacağım, istifa edeceğim.»

4 — DİSK yöneticileri tutuklu olarak yargılanıyorlardı. Çeşitli tahliye talepleri reddedilmişti. Günler, aylar geçiyordu. Sıkıyönetim süresi bitmeye doğru yaklaşıyordu. Bu sırada ordunun üst kademelerinde önemli değişiklikler oldu. Çeşitli tartışma ve kulisle gerçekleşen bu değişikliklerden sonra, gazetelerde, ordunun sıkıyönetimin uzatılmasından yana olmadığı haberleri yayınlandı. Gerçekten de üniformalılar arasında hoşnutsuzluk yaygındı.

Sıkıyönetim, süresi dolunca uzatılmadı.

Dâva dosyaları sivil ceza mahkemelerine aktarıldı.

Dosyalar, tabii hâkimleri eline geçmişti.

Sanıklar 99 günden beri tutuklu idiler.

5 — Ve sanık 20 sendikacının yirmisi birden daha duruşmaya çıkarılmadan, tabii hâkimlerin dosya üzerinde yaptıkları kısa bir inceleme sonucunda tahliye edildiler. Cezaevinin kapısında arkadaşları tarafından karşılandılar.

Dâva, önümüzdeki günlerde 4 üncü Ağır Ceza Mahkemesinde görülecektir.

Yazıya başlarken dediğimiz gibi, bazan olayların dili, yazarın kaleminden keskindir. Biz bunu bildiğimiz için bugün herhangi bir fikir ileri sürmeden yalnız olaylar zincirinin halkalarını birbirine bağladık.

(CUMHURİYET'ten alınmıştır.)

İlhan Selçuk

İŞÇİ MEKTUBU

KÖYÜME BÜLTEN

Saygı değer köylülerim, sizlere şu aşağıdaki satırlarımızı Muzaffer Irmak ve Yusuf Yıldırım kaleme almakla biraz olsun fayda görüyoruz.

Aziz kardeşlerimiz, bizler de sizin içinizden ayrılıp seneler den beri halkımızın kurtuluşu için mücadele veren birer parçamız, olarak, amacımız köyümüzün bazı aldatıcı kişiler ve sizleri sefalet ve yoksulluğa sürükleyen tefeci tüccar aracıdan uzaklaştırmak ve onların sizleri ne şekilde sömürdüğünü izah etmektir.

Değerli köyümüz halkı, köyden Ankara'ya, İzmir'e, İstanbul'a gelen kardeşlerimiz niçin geliyorlar, geçiminin olmadığı içindir. Toprağının olmadığı içindir ki, gelip Ankara'da, İstanbul'da, İzmir'de aç kalıp aylarca iş peşine koşmaktadırlar ve hattâ borçlu olarak canını zor köye atanlıdar da olmuştur. Bunların nedenlerini hiç sordunuz mu? Biliyor musunuz feza çağındaki dünya buralarda hayvanlara yedirilen arpayı halen yemekteyiz. Bazan onu da bulamıyoruz. Kendimizin ürettiği peyniri, yağı kendimiz yiyemiyoruz. Hayvan besliyoruz sütünü göremüyoruz. Bankadan yardım diye borç verdiler. Hayvan yemi yardımı üç misli kazık borç oldu. Şimdi de icra gelip malımızı da alacak. Hep bunlar niçin? Oylarımızı alıp bizi kazıklamak içindir. İşte kardeşlerim, böyle kazık atan takımına oy vermeyin. Biz köylüler namuslu insanız. Böyle yalan vaat yapıp sonradan milleti açlığa, işsizliğe mahkûm eden bu gibi düzenbazların sözlerine kanmayın. Şimdiye kadar bizlere yapılan vaat ve yalanlara inandık, peşlerine gittik her birimizi kayadan kayaya çarpılırcasına gördük, görüyoruz. Bunlar öyle tatlı yılan ki sizleri zehirlediklerinin farkına bile varamıyorsunuz.

Artık bu çirkef oyunlarına son verilmelidir. Menfaatçilik düşünülmesin, toplumun menfaati düşünülsün, birbirimizi sevelim, birbirimize yardım edelim. Fakiri fukarayı ezmeyelim, yalan dolan söylemiyelim birbirimizi kandırmayalım. Zulümün, sefaletin karşısında direnelim. Sefaleti getiren, zulümü yapanlar kimlerdir, bilelim. Bizi açlığa mahkûm edip saltanat sürenleri görelim. İşte örneği :

Köyümüzün arazisini, Şükrü'nün oğlu Bedirhan, yok fiata alarak kendi üzerine tapo yaptı. Neden bu patron kanunu demedi sen bu araziyi kendine tapo edip bu kadar milleti topraksız açlığa mahkûm ediyorsun. Un fabrikasına gitseniz size hiç bir yardım yapar mı? Yapmaz. İşte bunların hepsi de böyledir. Çünkü kanun, nizam senden yana yok. Hep ağalara, beylere, tüccar tefecilerin kanunudur. Bankalar onlara, hükümet onlara, saltanat onlara. Size ne var? Çalışmak, ezilmek, horlanmak. Hepinize büyükten küçüğünüze kadar saygı, selâmlarımız olsun, aziz köylümüz...

MUFAZFFER IRMAK VE YUSUF YILDIRIM

"Halkların beraberliğini bozamıyacaklar,,"

Kürt halkına karşı yeni bir terör uygulanıyor

Geçtiğimiz günler içinde Doğu'da yaşayan ve yoklukla müiadele ederek, egemen güçlerin devamlı baskıları altında yaşayan kürt halkına karşı yeni bir terör uygulaması na geçildi. Türkiyenin t e m e l sorunların - dan biri olan halklar meselesi, ancak sosyalizmin dünya görüşü içinde en iyi biçimde çözümlenebilir. Bugüne kadar küçük burjuva şövenizmi içindeki bürokrat kadrolar tarafından girişilen kıyım daha sonra ve son zamanlarda komando zulmü olarak, hain bir biçimde sürdürülmüştür. Komandoların, silâh zoruyla doğu köylerini basarak eşkiya arama, silâh arama bahanesiyle yaptıkları hunharca davranışlara, geçenlerde bir yenisi eklendi ve doğulu liderler, gençler faşist 141. maddeye dayanarak delilsiz, mesnetsiz tutuklandılar. Polisin iddiasına göre doğulu kardeşlerimiz, uzun süre TİP Genel Sekreterliğini yapan Tarık Ziya Ekinci başlarında olmak üzere gizli çalışmalar yapıyorlardı.

Bu delilsiz ve esasa dayanmayan suçlama elbette sökmeyecekti. Nitekim Tarık Ziya Ekinci, Canip Yıldırım, Musa Anter, Mehmet Emin Bozarslan, ve diğer sosyalist doğulu arkadaşlarımız serbest bırakılmışlardır.

İktidar, şövenist tutumlarını, doğulu halkın devrimci gücünü, Türkiye sosyalizminin özünde olan Halkların kardeşliği esasını bozmak, bütün bir Türkiye'nin devrimci gücünü ezmek için kullanılmaktadır.

Dilinden, ırkından, dininden dolayı bugüne kadar horlanan insanların direnişi ancak sosyalizm esasları içinde başarıya ulaşabilir. Amerikan emperyalistleri ile onların işbirlikçisi egemen güçler, şöven bürokratlar, Türkiyede sosyalizmin en büyük gücünü teşkil eden halkların birliği, beraberliği esasını bozmak, yıpratmak, zaten senelerdir ezilen doğu halkını daha çok ezmek için yeni tertipler peşindedirler. Emperyalizm, komando hareketleri ile ve de son tevkiflerle halkın üzerindeki baskısını arttırmak istemektedir. Ancak halkların zuluma karşı, yoksulluğa karşı verecekleri sınıfsal savaşın özde birliği emperyalizmin ve kapitalizmin bu oyununu mutlaka bozacaktır.

Yaşasın halkların beraberliği, kardeşliği.

Yaşasın Türkiye sosyalizmi...

Türkjye İşçi Partisi Kongresi yapıldı

Türkiye İşçi Partisi 4. Büyük Kongresi geçtiğimiz günler içinde Ankara'da yapıldı. Yurdun her tarafından gelmesi beklenen 344 delege yerine 138 delegenin katılmaması üzerine kongre 206 delege ile toplandı. Genel Yönetim kurulunun hazırladığı rapor okundu eleştirildi. Bazı delegeler kongre esnasında kongreye katıldıkları halde sonradan kongreyi terk ettiklerinden ve de 56 delege de oy verdiğinden yeni kurul en fazla 122 oy alarak seçilmiştir. Yeni seçilen kurulun toplantısında eski milletvekili Behice Boran Parti Genel Başkanlığına, eski öğretmen Sait Çiltaş ve eski sendikacı Şaban Erik de Genel Sekreterliklerine getirildi.

U-8 uçağı sorunu çözümlenemedi

EMPERYALİZMIN YFNİ BİR OYUNU

Amerika'nın Türkiye'yi bir ileri karakol gibi kullanmasının en son olaylarından biri geçen günler içinde meydana geldi. Daha pilotlar ve içindeki Türk subayla bile görüşmeden «uçaktakiler harabeleri seyrederken yollarını şaşırdılar» diye demeçler vererek dünya kamu oyunu kandıracağını sanan Türk yekkili makamları Socyet hükümetinin sert bir notasıyla ne diyeceğini şaşırdı. Zira başdan sona haksızdık ve Amerika'nın bizi kendi çıkarları için kullandığı bir kez daha ortaya çıkmıştı.

Daha öncesinden hatırlarımızdadır ki, İncirlik Amerikan hava alanı Ortadoğu'da halk savaşı veren Araplara karşı kullanılmak istenmiş ve bütün hazırlıklar tamamlanmıştı. Daha önceleri de Lübnan'a İncirlikten Amerikalılar havadan asker göndermişler ve bundan bizim haberimiz dahi olmamıştı.

U 2 denilen casusluk uçağı Sovyetler Birliği üzerinde düşürüldüğü zaman bu casusluk olaylarının farkına varmıştık, ve bizim haberimiz olmadığını bütün dünya anlamıştı. Oysa İncirlik denilen yer Türkiye'nin sınırları içinde idi ve burada olan her şey bizim yurt güvenliğimizi tehlikeye sokuyordu. Amerika ile Sovyetler arasında biz Amerika tarafından bir maşa olarak kullanılıyoruz.

İşte son U 8 uçağı hikâyesi de bu olayların devamıdır. Sovyetler kendi güvenliklerini tehlikeye düşürmek için çalışan Amerikalılara Türkiye'de üslenmelerine izin verildiği için sert bir nota göndermiş, ülkemizin Amerika yüzünden büyük tehlikede olduğunu bu notasında bildirmiştir. Bizim olaylardan haberdar olmadığımızı söyleyen iktidara gönderilen nota tarihi bir önem taşımaktadır ve biz İşçiler böyle olaylarla hem bizim hem de etrafımızda halk savaşı veren ülkeleri tehdit eden Amerikalıya karşı direniş şiddetimizi mutlaka artırmalıyız. Zira Sovyetler notalarında «Bazı Türk çevrelerince ileri sürülen ve söz konusu uçak Amerikan silâhlı kuvvetlerine ait olduğundan, bunun davranışlarından Türk makamlarının sorumlu tutulamıyacakları hakkındaki iddialar bizi ancak hayrete düşürmektedir. Amerikan askerî çevrelerinin giriştiği tahrikler çok tehlikeli sonuçlar verebilir ve ülkelerimiz arasındaki iyi komşuluk ilişkilerine zararlı olabilir» diyerek, kesin tavırlarını ortaya koymuşlardır.

DİSK

15 GÜNDE BİR YAYINLANIR. SİYASİ VE MESLEKİ GAZETE

Sahibi

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) adına

Genel Başkanvekili

RIZA KUAS

Yazı İşleri Müdürü

Uğur CANKOÇAK

Yönetim Merkezi :

Rüzgârlı Sok. O. V. Han No: 2/8 Ulus - ANKARA - Tel : 11 90 14 — 11 55 01

Basıldığı Yer:

Ulusal Basımevi — Rüzgârlı Sokak — ANKARA

İşçiler Devrimciler

Çalıştığınız fabrikalarda, mahallenizde, kahvelerde işçilere DİSK Gazetesini verin, mutlaka okutun... DİSK'e bağlı sendikalara gidin, yöneticilerle konuşun, DİSK'in toplu sözleşmelerini isteyin. En yakın DİSK merkezlerine baş vurun.

DİSK GENEL MERKEZİ

Yeniçeriler Cad. Güzel Apt. No : 23/6
Tel : 26 77 02 — 27 26 72 — 27 70 42

DİSK'E BAĞLI MERKEZLER

1 — DİSK Bölge Temsilciliği
Rüzgârlı Sk. O.V. Han, 2/9 — Ankara
Tel : 11 9014 — 11 55 01

2 — DİSK Bölge Temsilciliği
Atatürk Bulvarı, No: 37 — İzmir

3 — DİSK Bölge Temsilciliği
Sosyal Sigortalar Kurumu Karşısı —
Adana, Tel: 46 89

4 — DİSK Gıda - İş Sendikası
Bağdat Cad. No: 44 — Samsun

5 — DİSK Maden — İş Şubesi
Güllük Cad. Çankaya Apt. 40/23 — Antalya

6 — DİSK Maden — İş Şubesi
Hükümet Meydanı, Duran İş Hanı
Karadeniz Ereğlisi

7 — DİSK Tüm — İş Sendikası
Şar Sineması yanı — Tarsus

8 — DİSK Maden — İş Şubesi
Altı Parmak Cad. No: 27 — Bursa

TEŞEKKÜR

DİSK Genel Başkan Yardımcısı, Lâstik - İşİş Genel Başkanı, İstanbul İşçi Milletvekili Rıza Kuas'a böbrek vermek için, İstanbul'dan, Sakarya'dan, Ankara'dan, Kocaeli'nden, İzmir'den, Kars'tan, Gaziantep'den, Maraş'tan, Adana'dan 3700'e yakın vatandaşımız gönüllü çıktı. Kuas'ın akrabaları dışında, bütün gönüllüler, en çoğu işçi olmak üzere, köylü ve şöför gibi küçük esnaf içindendi. Bu, emekçi halkımızın yiğit, gönlü yüce davranışların bir yeni örneği idi. Kuas'a böbrek vermek için başvuran tüm kardeşlerimize teşekkür eder, Rıza Kuas'a sağlıklar dilerken, bir kere daha haykırıyoruz :

Yaşasın Türkiye işçi sınıfı.. Yaşasın emekçi halklarımız...

Türkler Çukurova'da

(Baştarafı sayfa 1 de)

..kası genel başkan vekili Hilmi Güner olduğu halde Tarsus'a gelen, Genel Başkan Kemal Türkler görülmemiş bir sevgi gösterisi ile karşılandı. Mersin yol ayırımında yüzlerce işçi tarafından karşılanan DİSK Genel Başkanı arabalar, motosikletler ve bisikletlerden kurulu 1,5 kilometre boyundaki bir konvoyla Tarsus'a girdi.

Grev yerine varmak bir saate yakın zaman aldı. Çukurova A. Ş. nin basma fabrikasının önü bayram yeri gibiydi. Davullar çalıyor, işçiler, devrimci sendikaya üye olmanın coşkusu içinde halaylar çekiyorlardı.

Otomobilinden inen genel başkanı omuzlara alarak grev yerine getirdiler. Çukurova basma fabrikası bahçesinde grevci işçilere hitaben bir konuşma yapan Kemal Türkler: Çukurova'nın devrimci işçilerini saygıyla selâmlarım. Bugün burada bir kavga veriyorsunuz. Bu kavga silâhla, topla, tüfekle verilen bir kavga değil. Bu kavga hak ve özgürlük kavgası. Bu kavga, işçilerin ezilmesinden insan yerine konulmamasından ileri gelmektedir. Sizler bu özgürlük savaşınızın ilk adımını greve çıkmakla atmış bulunuyorsunuz. Bugüne kadar işçi sınıfını esir gibi gören patron zihniyeti vardı. Hâlâ da var. İşçileri insan yerine koymayan onların hak ve özgürlüklerini tanımıyan, bu sakat zihniyetin zincirlerini kırmalıyız. Kıracağız. Buna kesin kararlıyız. İstanbul'lu, İzmirli kardeşlerimiz bu zihniyetin kalın zincirlerini parça parça ettiler.

İşçiler, dünyadaki bütün iyi ve güzel şeylerin tek yapıcısıdırlar. Bütün binalar, bütün yollar, bütün makineler, velhasıl insan emeği ile yapılmış her şey işçilerin eseridir. İşçi sınıfımız olmasaydı dünyada hiçbir şey olmazdı. Bu kadar güçlü, bu kadar büyük bir kitleyi insan yerine koymayan, onların hak ve özgürlüklerini tanımıyan patronlara karşı işçi sınıfı olarak sesimizi duyuracağız.

Bugün içinde bulunduğumuz mücadelede 20. gününü doldurmuş bulunuyor. Bu mücadele 20 değil 20 hafta da sürebilir. Sürecektir de. Sizin içinde bulunduğunuz durumu silâh olarak kullanıp grevinizi bozmaya kalkacaklardır. Bu bölgedeki Çukurovadaki uyanışı durdurmak için araya ajanlar sokabilirler Çünkü Çukurovadaki uyanış son derece önemlidir. Biraz önce caddelerden geçerken ağaların, patronların oturduğu villâların, köşklerin önünden geçtik. Onların yaşantılarını siz benden çok daha iyi bilirsiniz. Bu adamlar işçilerin uyanmasını, hakları nı özgürlüklerini kazanmalarını elbette istemezler. Bunun için her çareye başvuracaklardır. Onlar için sonuca varmak önemlidir. Bu yüzden her türlü melâneti yaparlar. İçimize soktukları ajanlar vasıtasiyle bizi yıkmaya, yakmaya teşvik ederler. Bunlara aldanmayalım. İşçi sınıfı yıkan değil yapan bir sınıftır. İşçiler olmazsa fabrikalar olmaz. Fabrikalar aslında işçi sınıfınındır. Biz eninde sonunda kendimizin olacak fabrikaları koruyacağız. Bizi yakmaya, yıkmaya teşvik edenlerin kendilerini yere sereceğiz. Zafer mutlaka işçi sınıfınındır. Bütün kararları biz alacağız. Başkalarını kim olursa olsun işimize müdahale ettirmeyeceğiz.

Geçen günlerde Türk — İş Adana'da bildiri dağıtmış, DİSK'in Tarsus'ta aldığı hakları biz de alacağız demişler. Sizler için daha iyi haklar alabileceklerse alsınlar, biz onları destekleriz. Ama onlar aslında hiçbir şey alamazlar. Sarı şebeke Türk — İş, patron ve iktidar üçlüsü sendikacılığın devrimci kesimini sindirmek için kanunlar çıkardılar. Bu kanunla işçi sınıfının özgürlüğünü büsbütün elinden alıyor. Bu kanunu çıkartmaya çalışan sarı şebeke Türk — İş'in sizin haklarınızı alacağız demesi yalandır, palavradır. Artık işçi sınıfı bu yalanlara inanmıyor. İşçileri bugüne kadar işverenlere sattılar. Ama artık işçiler sarı şebeke Türk — İş'e inanmamaktadırlar. Artık işverenlere kendilerinden başka satacak bir şey bulamıyorlar.

İşçi sınıfının savaşı sarı sendika çemberini kırmakla bitmez. İşçi sınıfı bilinçlendikçe sendikalarda söz ve karar sahibi olmak istiyorlar ve bunu devrimci sendikalarda gerçekleştiriyorlar. Fakat işçi sınıfının kavgası sendikalarla da bitmez. İşçi sınıfının gerçek kurtuluşu, en tabii müttefiki köylülerle birlikte iktidara, devlet yönetimine gelmeden gerçekleşemez. Bizim asıl hedefimiz işçi sınıfı olarak devlet yönetiminde söz ve karar sahibi olmaktadır» demiştir.

Sık sık alkışlarla kesilen konuşmasının sonunda işçiler hep bir ağızdan «kavgamız var kavgamız» diyerek tempo tutmuşlardır.

Halaylar çekildi, oyunlar oynandı. Kemal Türkler Adanalı dokuma işçileri ile görüşmek üzere Tarsus'tan ayrılırken grevci işçiler büyük sevgi gösterileri yaptılar. Arabasını havaya kaldırdılar.

Aynı gün öğleden sonra Adanadaki DİSK Güney Bölge Temsilciliğinde Çukurovalı dokuma işçileri ile sohbet yapan Kemal Türkler: «İşçi sınıfı yurdun her köşesinde bilinçleniyor. Uyanan kardeşlerimiz önce sarı sendika çemberini kırıyorlar. Sizlerde Çukurova'nın bilinçli devrimci işçileri olarak sarı sendika çemberini kırmaya karar vermişsiniz. Devrimci sendikada toplanıyorsunuz. Devrimci sendikada esas olan bütün işçilerin sendika içinde söz ve karar sahibi olmalarıdır. Her biriniz teker teker DİSK Genel Başkanısınız. Artık sizin adınıza başkaları karar veremiyecek. Artık sizin haberiniz olmadan toplu iş sözleşmeleri imzalanamıyacak. Her şeye sizler karar vereceksiniz. Verdiğiniz kararları da yine sizler uygulayacaksınız. Ve sendikalar içinde başladığımız, alıştığımız yönetimde söz sahibi olma meselesini, devlet yönetiminde de söz ve karar sahibi olana kadar sürdüreceksiniz. İşçi sınıfı diğer emekçi sınıf ve tabakalarla birlikte iktidara gelince sınıfımızın kurtuluşu gerçekleşecektir.» demiştir.

Adana'nın devrimci işçilerinin sevgi gösterileri ile Antalya'ya uğurlanan DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler, Antalya'dan sonra İzmir'e geçecektir.

Basın - İş

(Baştarafı sayfa 4 de)

işveren grev oylamasını da kazanamadı.

20 Ekim 1790 Çarşamba günü, saat 14.30 da greve fiilen başladık.

GREVİN SONUÇLARI

Şu anda işçilerin yarısı grevde, Türk — İş'in üyesi bulunan ya da bu arada sendikamızdan istifa ettirilen diğer yarısı da işbaşındadır.

Zafer gazetesinin baskısı, grev yüzünden eski baskısının 4 te 1'ine düşmüştür. Ankara dışında hiçbir il'e Zafer gazetesi gönderilememektedir. İşyerindeki 6 dizgi operatöründen sadece bir tanesi çalıştığı için, gerektiği kadar yazı dizilememektedir.

Bu yüzden, gazetenin yarısı uydurma ilânlarla dolu olarak çıkmaktadır.

Radyo programları sütununda, aradan iki hafta geçtiği halde, hâlâ Cumhuriyet Bayramı programı yayınlanmakta, AP iktidarını destekliyen Zafer gazetesi, okuyucularına gün boyu marşlar dinliyeceklerini duyurmaktadır.

Öte yandan, fal sütununda aynen kehanetler yayınlanmakta, spor sayfasına maç sonuçları yetiştirilememektedir.

Grev, işverene, bilinçlenmemiş işçilere, düzene karşın, sonuna kadar sürecektir.»

Uyandık hep geliyoruz

(Baştarafı sayfa 1 de)

cağız sımsıkı. Bu, işin ilk aşamasıdır. Sonrası işçi olduğumuzun, bir sınıf olduğumuzun, patronların ayrı bir sınıf olduğunu iyice görüp göstereceğiz.

Tarih dediğimiz şeyi yapanın bu sınıf kavgası olduğunu ve de bu kavgadan hep işçilerin galip çıktığı bir kez de Türkiye'de isbat edeceğiz.

Tarsus'taki grevci kardeşlerimizin çocukları mitinglerinde «Okumak istiyoruz» «Emeğimizi Sömürtmeyiz» diye levhalar taşıdılar. Eğer biz sınıf savaşımızı ilkin sarı sendikalara karşı ve de patronlara karşı sürdürmezsek bu çocuklar gene okuyamıyacak gene onların emekleri de bizim emeğimiz gibi sömürülecek.

Sınıfsal savaşımızın başarıya ulaşması için bu ilk aşamayı yani sendikalaşma işimizi, Devrimci sendikalarda toplanma işimizi en kısa zaman ve ivedi bir biçimde bitirmeliyiz. Sınıfsal kurtuluşumuz br araya gelmemize, DİSK'e sahip çıkmamıza ve DİSK'le birlikte öz sınıfsal örgütümüze gitmemize bağlıdır.

Zafer mutlak işçi sınıfınındır.

Yaşasın işçiler, yaşasın DİSK...

Gıslaved'de şehit verdik

(Baştarafı sayfa 1 de)

anayasal hakları idi. Ama işçilere Anayasal haklarını dahi vermek istemeyen patronlar ve onların kurduğu iktidar, yövmiyeleri vermemek ve oturma grevini sona erdirmek için çareler düşünmeye başladılar. Buçare çabuk bulundu: Fabrikada «işgal var» denilerek işçilerin direnişi kanunsuz bir şekilde gösterilir ve askerlerin yardımıyla polisler, fabrikayı iş;çilerden boşaltırlardı.

KUŞATMA HAREKETİ

15 Ekim Perşembe günü sabaha karşı, bu tür olaylarda işçilere karşı kullanılmak üzere, sıkı yönetim idaresinin sonunda İstanbul'a getirilen komando tugayının eşliğinde, çok sayıda polis fabrikayı kuşattı. Fabrikanın içinde 600'ü kadın 600 ü erkek toplam 1200 işçi olanlardan habersiz bekleşiyorlardı.

Polisler fabrikanın dar kapısından içeriye girmeye çalışırlarken askerler dışardan içeriye, içeriden dışarıya çıkışı önlemek amacıyla fabrika çevresini kuşatmışlardı. İşçiler polislere karşı koydular; ve «biz» dediler «Anayasal haklarımızı kullanarak bize hakkımız olan yövmiyeyi vermeyen patrona karşı direniyoruz. Sizi fabrikadan içeriye sokmayız.»

Fabrikanın dar kapısından içeriye giremiyeceklerini anlıyan polisler, sanki bir düşman kalesine saldırırcasına, fabrikanın duvarlarını buldozerlerle yıktırdılar ve yıkık duvarlardan içeriye girerek devrimci işçileri kurşunlamaya, coplamaya başladılar ve bir devrimciyi, işçi Hüseyin Çapkan'ı kurşunlarla öldürerek devrimci saflardan ayırdılar.

Arkasından yalan furyası başladı. Önce Hüseyin Çapkan damdan düşerek öldü dediler. Sonra bu yalana kendileri dahi inanmayınca Hüseyin Çapkan'ı kamyondan düşerek öldürdüler. Bu yalanda kimseyi tatmin etmeyince Hüseyin Çapkan'ın üzerinden bir kurşun çıkarıldığını söylediler. Dilleri varmıyordu bir türlü biz öldürdük demeye ve her devrimci şehidin olduğu gibi Hüseyin Çapkan'ın da katilleri bulunamadı. Çünkü ölen Gizlaved fabrikasının sahibi değil; Givlaved fabrikasının bir işçisi idi.

PATRONLAR ARASI DAYANIŞMA

Şimdi Hüseyin Çapkan'ın arkadaşlarına çevrilen gözlerimizi. Onlar içinde başka şeyler düşünülmüştü. Polislerin kurşunlarından ölmemek için kaçışan işçiler dışarda tertibat almış olan askerler tarafından bir bir toplanıyorlardı. Bütün işçiler yakalanmıştı. Gizlaved fabrikasının devrimci işçileri bir başka patronun, bir özel otobüs şirketi sahibinin otobüslerine bindirilerek Balmumcu kışlasına götürüldüler.

15, 16 Haziran olaylarından sonra tutuklanan işçilerin türlü eziyetler altında tutuldukları Balmumcu kışlasında Gizlaved fabrikasının devrimci işçileri dövüldü, sövüldü, kimisi serbest bırakıldı, kimisi tutuklandı.

Ama alıştık artık biz bunlara Hüseyin Çapkan'ların ölmesine de alıştık. Patronlar da biliyorlar bizleri öldürmekle tüketemiyeceklerini. Bizler ölsek bile bizim düşüncelerimizin mutlaka ve mutlaka gerçekleşeceğini onlar da biliyorlar. Onlar da biliyorlar er veya geç işçilerin kendi iktidarlarını kuracaklarını.

Bizleri öldürmeleri bu mutlu geleceğimize daha geç kavuşmamız icin..

Anayasal direnişimiz

(Baştarafı sayfa 1 de)

rak faşist uygulama biçimleri getirilecek, işçi eylemleri ezilmek istenecek, işte parlâmento böyle çalışmaya devam ettiği sürece işçi sınıfı bütün anayasal direnişini sonuna kadar sürdürecektir.

İşveren temsilcisi aldıkları prensip kararları ile grevlerde, işgallerde geçen günlerin ücretlerini ödememe kararı aldıklarını bildirirken bir şeyi düşünmüyorlar.

Biz işçiler olarak bu hakkımızı istedik mi vermemek H. Kaya gibilerin haddine düşmemiştir. Biz her türlü hakkımızı Kayalardan izin almadan almasını bilen bir sınıfız.

275 sayılı yasanın yeni 15 — 16 haziranlara sebep olmamasını istemek işverenler için iyi niyet gösterisi değil, uyutmanın daha akıllıca yapılmasını parlâmentoya salık vermektir. Ancak 15 — 16 Haziran bitmedi 274'e tepkiler bitmedi, ne 274 ne de değiştirilecek bir 275 sayılı yasa 15 — 16 Haziranları gölgede bırakacak, işverenlere 15 — 16 Haziranı mumla aratacak anayasal direnişlere neden olacaktır.

Bizim işverenlere sözümüz odur ki: Türkiye işçisi eski işçi değildir ve bu eylemler başladı mı yüzlerce H. Kaya'nın bile gücü yetmez bu devinimi durdurmaya.»

Çukurovalı İşçilerin büyük uyanışı

(Baştarafı sayfa 1 de)

sözleşmelerden kurtulacaklardır. Artık Çukurova'nın çilekeş işçileri, önce sendika içindeki bütün işlerde söz ve karar sahibi olacaklardır. Büyük bir şevk ve aşkla her şeyi enine boyuna tartışacaklar, kararlar verecekler ve birlikte verdikleri kararları, yine hep birlikte uygulayacaklar.

Sendika içinde söz ve karar sahibi olmaktan, devlet yönetiminde söz ve karar sahibi olmak yolunda hızla bilinçlenen Çukurovalı devrimci kardeşlerimizle, DİSK'in yenilmez gücü bir kat daha arttı.

"Kesin zafer sınıfımızındır"

(Baştarafı sayfa 1 de)

Türk — İş koalisyonunun çabaları ile değiştirilmesi halinde, Türkiye işçi sınıfının 15 — 16 Haziran olaylarını gölgede bırakacak, büyük Anayasal direnişlere geçeceği şimdiden bilinmelidir. İşçi sınıfının karşısına, polis kurşunu ile, köylü ve işçi çocuklarından oluşan, aslında devrimci bir nitelik taşıması gereken Ordu gücü ile çıkmak, Anayasa dışı tedbirler almak, iktidarı ve hâkim sınıfları asla kurtaramıyacaktır. Tam aksine, toplumumuzun organize ve devrimci günü, işçi sınıfını karşılarına almak, onları yuvarlanmakta oldukları uçurumun tâ dibine itecektir.

DİSK ve Türkiye Maden — İş Sendikası, ikinci kurtuluş savaşının öncüsü Türkiye İşçi sınıfına, gereken bilincin ve direnme gücünün verilmesi ve güçlendirilmesi için görevini, yiğitçe. Anayasa çizgisi içinde yapacaktır.

Bir yandan da. iktidarın güya dış ticaret dengesi sağlamak amacı ile giriştiği devalüasyon, işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızı geçim yükünü büsbütün ağırlaştırmıştır. Hayat pahalılığı hızla artmakta, işsizler ordusunun sayısı çoğalmakta, iktidar emekçileri vatanlarından, evlerinrinden, barklarından, çoluk ve çocuklarından uzaklaştırmayı, başarılı «icraat» olarak göstermeye çalışmaktadır.

Ama bilinçlenen işçi sınıfımız, emekçi halkımızı ve Türk kamu oyu bu oyunlara gelmemektedir.

Türkiye Maden — İş Sendikası Genel Yönetim Kurulu, işçi eğitimlerini hızlandırmak, daha devrimci ve bilimsel bir nitelik kazandırmak kararını da almıştır.

Birlik, beraberlik, devrimci dayanışma içinde Türkiye Maden — İş Sendikası, devrimci eylemini yoğunlaştırarak, Anayasayı eksiksiz ve tastamam uygulatmak için mücadelesine devam edecektir.

Yaşasın işçi sınıf:

Yaşasın, sosyalist Türkiye...»

Maden - İş Genel Yönetim Kurulu

(Baştarafı sayfa 1 de)

İstanbul milletvekili Mehmet Ali Aybar geliyordu. Sözlerine biz işçilerin iş başına geçmesinin Türkiye'de bütün meseleleri halledeceğini söyleyerek başlıyan Mehmet Ali Aybar kısaca şu konuşmayı yaptı:

«Sosyalizmdeki diyalektik metot bir anahtardır.

Bu anahtarı bize verecekler, kapıyı biz açacağız. Ancak bir anahtar her kapıya uymaz. Biz elimizdeki anahtarı kapımıza uydurmak zorundayız. Başka ülkelerdeki sosyalist modelleri aynen alıp bizim ülkemizde de uygulamak tamamiyle taklitçiliği yapmaktan başka bir şey değildir. Türkiye'de daha önce çeşitli alanlarda devrimler yapılmıştır. Ancak bunlar meselenin temeline inemediği için muvaffak olamamışlardır. Türkiye'nin kurtuluşu sosyalistlerin iktidara gelmesiyle olur. Ama sosyalistlerin iktidara gelişi basmakalıp metotlarla olmaz. Memleketimizin gerçeklerine bakıp ona göre hareket etmemiz gerekir. Sözlerim yanlış anlaşılmasın Aybar kitaptan gelen adamdır; kitaba karşı değildir. Bir devrimci gerçekçi olmak lâzımdır.»

Mehmet Ali Aybar konuşmasına devamla 1961 Anayasasının hâkim sınıfların iddiasının aksine sosyalizme açık, kapitalizme kapalı bir anayasa olduğunu ifade etmiş ve Anayasa maddelerinden misaller vererek bu iddiasını isbatladıktan sonra şunları söyledi:

«Bu itibarla emekçi sınıflar Anayasayı kalkan gibi kullanmalıdırlar. Hakim sınıflarla ve emperyalizmle mücadele böyle yapılır. Sosyalist mücadelede galip çıkabilmek için olayları gerçekçi bir gözle yorumlamak gerekir. Bir devrimci «gerçekçilik devrimciliğin kendisidir» demiştir. Bu doğrudur.»

TİP İstanbul Milletvekili Mehmet Ali Aybar, 15 — 16 Haziranlardaki büyük direnişimiz konusunda da şunları söyledi :

«15 — 16 Haziran olayları yeni bir dönemin başlangıcıdır. Türkiye'de ilk defa olarak işçiler nisbeten soyut sayılabilen bir kavram için direnişe geçmişlerdir. Bu bir kanunu protesto için yapılan direniştir. Bu işçilerin politik açıdan bilinçlendirilmesi ve bizim milletçe kurtuluşumuzun yaklaştığını gösterir.

Stratejileri ne olursa olsun bu mücadelede emeği geçmiş bütün sosyalistlere huzurunuzda teşekkür ederim.»

BÖLÜNMELERE SON VERELİM

Maden — İş Sendikasındaki toplantısında Aybar'dan sonra bir konuşma yapan Profesör Cahit Talas da Türkiye'nin kurtuluşunun bizlerin iktidara geçmelerinden ile mümkün olacağını söyledi ve İşçi Partisi içindeki bölünmeleri ele alarak şöyle dedi:

«İşçi sınıfı bütün dünyada olduğu gibi Türkiye'de de mücadelesini sendikalar aracılığı ile vermektedir. Sendika işçinin devlet yönetiminde söz sahibi olabilmesi için ilk adımıdır. Buna paralel olarak sendikalar içinde siyasal örgütlenme gereklidir. Türkiye İşçi Partisi de bu ihtiyacın bir sonucu olarak doğmuştur. Kuruluduğu ilk yıllarda büyük ölçüde iktidara gelme şansına sahip olan bu parti sonradan çeşitli nedenlerle ümit kırıcı bir dağınıklığa uğradı. Bu sosyalist hareket için üzücüdür. Bu dağınıklığa Türkiye'nin tahammülü yoktur. Bir entellektüel tatmin olarak parti daha da dağınık hale getirilmektedir. Sendikacıların sosyalist düşünceden başka bir düşünceye inanmaları eşyanın tabiatına aykırıdır. İşçi sınıfı iktidar olmak zorundadır. Bu da birleşme ile olur. Marx boşuna «birleşiniz» dememiştir. İşçi Partisi liderleri ne bu yolda büyük işler düşmektedir. Bugün kurtuluş yolu egemen sınıfların oyununa gelmeden işçi sınıfını ayakta tutabilmektedir. Birleşiniz ve küçük ayrılıkları unutunuz. Türk sosyalist hareketinin bunlara tahammülü yoktur.»

Daha sonra konuşan eski Milli Birlik Komitesi üyesi Senatör Osman Köksal bugünkü düzeni eleştirdi. 27 Mayıs Anayasasının uygulanmadığını anlatan tabii Senatör Ahmet Yıldız, bugün AP iktidarının takip ettiği politikanın adına «beygirizm» olduğunu söyledi.

Toplantıya geç katılan CHP Milletvekili Reşit Ülker ve Şeref Bakşık birer konuşma yaptılar. İzmir CHP Milletvekili ve partisinin merkez yönetim kurulu üyesi olan Şeref Bakşık, TBMM. gündeminde olan 275 sayılı toplu iş sözleşmesi kanununa CHP nin kesin ve ciddi olarak muhalefet yapacağını ve kanunun meclisten geçmemesi için engellemelerde bulunacaklarını belirtti. Bakşık ayrıca DİSK'in benimsediği sendikacılık anlayışının doğru ve beçerli bir anlayış olduğunu da söyledi.

Demir döküm

(Baştarafı sayfa 4 de)

Anlaşmazlığın önemli maddeleri şunlardır:

KAPSAM : İşyerindeki 2200 işçi kardeşimizin hepsi de DİSK Maden — İş üyesi. Hepsinin de sözleşme kapsamında olması gerekir. İşveren işçileri memurlardan ayırmak istiyor.

ÜCRET ZAMMI : Maden — İş üyeleri için birinci yıl saat ücretine 175 kuruş, ikinci yıl saat ücretine 150 kuruş istiyor, işveren ise birinci yıl 110 ikinci yıl 125 kuruş veriyor.

İKRAMİYE : DİSK Maden — İş yılda iki maaş tutarında ikramiye verilsin diyor işveren eskiden olduğu gibi hiç ikramiye verilmesin diyor.

Demir Dökümdeki kardeşlerimizin sendikası DİSK Maden — İş kıdem ve ihbar tazminatları kanundakinden yüzde 50 fazla olsun istiyor işveren kabul etmiyor.

2 Kasım 1970 günü Maden — İş Sendikası uzlaştırma kurulunun verdiği kararı reddetti. Grev kararı aldı. Şimdi Türk Demir Dökümün yiğit işçileri yeni bir savaşın hazırlığı içindeler. Zafere kadar mutlaka direnecekler. İstediklerini teker teker işverene kabul ettireceklerdir.

Türk Demir Dökümün yiğit işçileri, işçi sınıfının gerçek kurtuluşunun sosyalizm olduğunu bunun içinde işçi sınıfının ve emekçi halkın iktidara gelmesi gerektiğini biliyorlar. Grevlerin, devrimci eylemlerin, bu kesin ve gerçek zafere doğru birer adım olduğunu iyi biliyorlar. Ve iyi bildiklerini iyi yapmaya kararlıdırlar.

Yaşasın işçi sınıfını kesin zaferi.

Tarsus grevi devam ediyor

(Baştarafı sayfa 1 de)

olan beyzade, bu gidişinin sonunun iyi olmadığını artık düşünmek zorundadır. Elbette o patron olarak elinden geldiğince işçileri ezmeye, esir gibi kullanmaya çalışacaktır. Fakat bizde işçi sınıfı olarak bugün grev yaparak hakkımızı aramak ve esir değil insan olduğumuzu yeryüzünün en kuvvetli sınıfının insanları olduğumuzu yani İŞÇİ olarak birlikte hareket etmeğe başladığımızı bu patron kısmına göstermeliyiz.

Tarsus Basma fabrikasındaki grevci arkadaşlarımız bunu en iyi şekilde anlatmak yolunda grevlerine devam etmektedirler. Yaptıkları bir büyük mitingde ilk adımdı bu patronlar için iyi anlaşılması gereken bir derstir.

Bossa'ya saldırı

(Baştarafı sayfa 4 de)

BUNLARIN TÜMÜ İŞBİRLİĞİ HALİNDE

Valinin, işverenin, sarı sendika Teksif'in nasıl bir işbirliği içinde oldukları, bu olaydan da açıkça ortaya çıkmıştır. Yani Teksif denilen gangster şebekesi, işçilerin aidatını alabilmek için işverenlerle işbirliği yapmaktadır. Vali ve polis — jandarma bunların yardımcısıdır. Bu düzen, bizim sendikamızı değiştirmemizi, bütün bu güçleri seferber ederek önlemektedir.

NEDEN KORKUYORSUNUZ?

Bütün bu saldırgan faşistlere, şunu sormak gerek:

Neden DİSK'ten ve biz işçilerin DİSK'te bir araya gelmemizden bu kadar KORKUYORSUNUZ?

Neden bizi Teksif denilen sarı şebekenin elinde oyuncak olarak görmek istiyorsunuz?

Bu tür oyunların artık sökmediğini 15 Haziranda görmediniz mi?

İstanbul'da Ankara'da yıkılan faşizm, Adana'da da elbette engellenecektir.

ZAFER BİZİMDİR

Bu saldırılar bizi daha da bilinçlendirmektedir.

Savaşı saldırı metodlarına dökmenizin hesabı, size çok yakında Adana'da da sorulacaktır.

Biz güçlüyüz. Ölüm bile inanan insana vız gelir.

Yaşasın Adana'nın yiğit işçileri...

Yılmıyacağız ...

Zafer mutlaka bizimdir...

Tarsus'da miting

(Baştarafı sayfa 1 de)

işçiler, eş ve çocukları «Süleyman Başvekil, işçiler aç sefil», «Patronda biftek işçide kuru ekmek», «Hak verilmez alınır, yoksa sefil kalınır», «Yaşasın Türkiye işçi sınıfı» gibi dövizler taşımışlardır.

GÖZYAŞLARI İLE
DİNLENEN İŞÇİ ÇOCUĞU

DİSK, Maden — İş, Tüm — İş yöneticilerinin ve grevci işçilerin yaptıkları konuşmalardan sonra, ilkokul çağındaki bir işçi çocuğunun, «Amcalar, ağabeyler, bacılar» seslenişi ile Atatürk anıtı önünde toplanan 5 — 6 bin kişiye hitap edişi heyecanla karşılanmıştır.

İşçi çocuğunun konuşması şöyle devam etmiştir :

«Biz işçi çocuğuyuz. Okumak istiyoruz. Okuyup öğrenmek, adam olmak istiyoruz. Baklava, börek değil, doymak istiyoruz. Babalarımız bunun için greve çıktılar. Bizler bunun için, babalarımızı sonuna kadar destekliyeceğiz.

İşçilerin hiçbir haklı mücadelesinde yenilmediklerini biliyoruz.

Gücümüz yüksek, güvenimiz tamdır.

Yaşasın bütün işçiler.»

İşçi çocuğunun konuşması sırasında, işçi eşlerinin ve halkın hüngür hüngür ağladıkları görülmüştür.

Grev başarıyla devam ederken yapılan bu miting, aslında Tarsuslu işçilerin patronlara söyliyeceği sözlerin ilki ve en kibarıdır. Ancak patronlar bize 30 kuruş zammı bir sadaka verir gibi vermek fikrinde ısrar edecek olurlarsa gücümüzü Anayasal çerçeve içerisinde ve daha büyüterek ortaya elbette koyacağız.

Yarış beygirleri ve işçiler arasında tercih yaparken bu patron beygirlerini tercih etmiş, biz işçileri hâlâ eskisi gibi sadaka misalli paralarla uyuturum, zannetmiştir. Yanılgısı grevimizle, grevimizdeki büyük kararlılıkla, işçileri bir araya getiren mitingimizle iyice ortaya çıkmıştır. Direnen işçiler bir yanda, direnen patron bir yanda, biz işçiler olarak çok iyi biliriz ki, tarih içinde daima mağlûp olan patron, daima galip gelen ise İŞÇİ SINIFIDIR?

Yaşasın Tarsus'un yiğit grevci işçileri...

Rıza Kusa

(Baştarafı sayfa 1 de)

meliyatlar geçiren Kuas, durumu o sıralar iyi olmadığından ve ancak şimdi kendini toparladığından, kendisine böbrek vermek üzere müracaat eden arkadaşlarımıza bir teşekkür mesajını ancak gönderebilmiştir? Bu mesajında iyileşmesi için kendisine böbrek vermeye razı olan bütün arkadaşlarına sonsuz teşekkürlerini ileten Kuas, durumu ne olursa olsun işçi sınıfı mücadelesine tekrar fiilen katılmak için mücadele edeceğini bütün arakdaşlarımıza duyurmuştur.

Kendisiyle konuştuğumuz doktorları böbrek vermenin aslında son derece tehlikesiz bir iş olduğunu, böbreğini veren kişinin normal yaşamasını hiçbir şekilde aksatmayacağını söylemişler, kendisi için böbrek vermek isteyen 2000'i aşkın işçinin kan grubu ya da dokularının tutmayışını bir şanssızlık olarak söylemişlerdir.

Ayrıca Kuas bütün hastalığına rağmen uluslararası Kimya İşçileri Sendikası Federasyonuna tekrar yürütme kurulu üyesi olarak seçilmiştiru.

Rıza Kuas'ın yurda dönüşüyle sınıf savaşımız tekrar yiğit bir savaşçıya kavuşmamanın verdiği güçle daha bir hızlanacaktır.

Türk-İş'e bağlı Teksif'ten ayrılıp DİSK'e katılmak isteyen 9 bin işçi direnişe geçti

ADANA'DA DİRENİŞ

BOSSA İşçileri direnişi kutluyor.

10 Kasım günü saat 16.50 de Adana'nın en büyük fabrikalarından biri olan BOSSA fabrikası, sarı sendikaya karşı direnen işçiler tarafından işgal edildi. Tek istekleri bu kardeşlerimizin, işverenin sendika olarak DİSK'i tanımasıydı. Sarı sendika Teksif, 30 kuruşluk zamma, senelerdir sattığı işçiyi bu kere de satmak üzere işverenle toplu sözleşmeye oturmuştu. Ancak uyanan, bilinçlenen işçiler bu tür işlere, sarı sendikaya «dur» diyorlardı. Günlerdir kaynayan Çukurovalı işçilere rağmen Teksif, üstelik bir de işçileri tehdit eder gibi toplu sözleşme yapmakta direnince işçiler için tek bir çare kalmıştı:

DİRENİŞ...

Bunu ilkin Bossa, sonra da Güney Sanayii fabrikası işçileri uyguladı ve buradaki işçi arkadaşlarımız fabrikalarını işgal ettiler.

İşgal tamamen sarı bendika olan ve işçileri tehdit ederek bir kez daha sözleşme imzalamaya ve işçileri bir kez daha satmaya çalışan Teksife karşıdır. Teksif'in ihanetini iyice anlayan işçi arkadaşlarımız, bu dönem sözleşmelerini, bu sendikaya bırakmamak niyetindedirler ve bu konuda kesin kararlıdırlar.

İşveren Sakıp Sabancı iki avukatını ve müdürünü bu iş için hemen DİSK Güney Bölge temsilciliğine göndermiş ve protokol için çalışmalar başlamıştır. Bütün yurtta iflâs eden sarı Türk — İş ve buna bağlı sendikalar, işçilerden hergün, yeni bir tokat yemektedirler. Adana'daki bilinçli ve kararlı işçi kardeşlerimiz, Türkiye işçi tarihine en büyük katkıda bulunuyorlar. Bu direniş hareketi, yurdun diğer taraflarındaki işçi arkadaşlarımızın da Türk — İş sarı sendika çemberini kırmalarında öncülük edecek bir eylemdir.

Türk — İş ve buna bağlı sarı sendikalar, bizleri artık patronlara satamıyacak...

Teksif ve benzeri sendikalar, yakın bir zamanda, bilinçli Bossa ve Güney Sanayi işçileri gibi bilinçli işçiler sayesinde mutlaka çökecektir.

Bu dönem Bossa'da, Güney Sanayi'de ve diğer bütün fabrikalarda sözleşmeler işçilerin söz sahibi olduğu ve denetlediği DİSK tarafından yapılacaktır. Çünkü kararlıyız, DİSK'liyiz.

Bossalı Güney Sanayili, Türk Demir Dönümlü, Gislavetli bilinçi işçiler olarak, bütün işçi kardeşlerimizle birlikte Türk — İş'i onun Amerikan parasıyla yapılmış camlı saraylarını gerçek sahipleri olarak alacağız.

Kahrolsun sarı sendika Türk — İş ve Teksif...

Yaşasın DİKS...

Yaşasın işçilerin devrimci birliği..

Demir Döküm Fabrikası'nda greve hazırlanıyoruz...

Yiğit Kardaşlar kesin zafere kadar direnecek

Türkiye'nin en zengin adamlarından Vehbi Koç'un fabrikalarından Türk Demir Dökümde Maden — İş üyesi 2200 arkadaşımız greve hazırlanmaktadır. Uzlaştırma kurulunun verdiği kararı duyar duymaz işçiler atelyelerin kapılarına davullar asarak grev istediklerini belirtmişlerdir.

Türk Demir Dökümün devrimci işçi eylemlerinde özel bir yeri vardır. Bu fabrikadaki arkadaşlarımız son Çelik — İş Sendikasından ayrılıp, DİSK Maden — İş'e geçmeye karar verdikleri zaman işveren baskı yapmıştı. Bu baskı üzerine arkadaşlarımız toptan işi bırakarak dışarı çıkmışlardı. Maden — İş Sendikasına üye oluş şekilleri bile devrimci eylemle olan Demir Dökümdeki işçiler daha s o n r a 26 g ü n süreyle fabrikayı işgal etmişlerdi. Çelik — İş Sendikası bu arkadaşlarımızı saat ücretine 10 kuruş zamla 3 yıllığına işveren Vehbi Koç'a satmıştı. Maden — İş'e üye olduktan sonra arkadaşlarımız isteklerini kabul ettirmek için fabrikayı işgal ettiler. 5 Mayıs 1969 da başlayan işgal Türkiye Devrimci İşçi hareketleri tarihine «Demir Döküm olayları» diye geçmişti. Tam 26 gün iktidarın tüm polis baskınlarına karşı yiğitçe savaşırken arkadaşlarımızın karşısına en sonunda asker çıkartıldı. Buna rağmen direnmelerini sürdüren Demir Dökümdeki arkadaşlarımız Vehbi Koç'a bütün isteklerini kabul ettirmişlerdi.

Şimdi Demir Dökümün işvereni Vehbi Koç'la, Demir Dökümün bütün işçilerinin sendikası DİSK Maden — İş toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşamamaktadırlar.

(Devamı sayfa 3 de)

Basın İşçileri KıranerBasımevi grevinde

BASIN-İŞ, Kıraner işyerinde grevde. Adana'da Çukurova basımevinde grev kararı var

DİSK üyesi Türkiye Basın Sanayii İşçileri Sendikası, Ankara'da Zafer gazetesinin yayınlanmakta olduğu Kıraner Basımevinde greve başlamıştır. İşyerinde bulunan Türk - İş'e bağlı bazı işçilerin çalışmaya devam etmeleri yüzünden, Zafer gazetesi yayını aksak bir biçimde sürdürmektedir. Gazetenin baskısı eskisinin dörtte birine düşmüştür.

İşverenin toplu iş sözleşmesi görüşmeleri devam ederken, sendikanın yetkisi kalmadığını ileri sürerek anlaşmazlık çıkarması üzerine, uzlaştırma kurulu teşkil edilmiştir. İşveren, bu kurulun toplantılarına da katılmamıştır. Bunun üzerine sendikanın kanunî grev hakkı doğmuş ve uygulamaya geçilmiştir. Bu sırada işveren baskı yaparak bazı işçileri sendikadan istifa ettirtmiş, Türk — İşe bağlı işçiler de çalışmaya devam edeceklerini açıklamışlardır. Buna rağmen yapılan grev oylamasında, greve «Hayır» denilmemiştir.

Zafer gazetesinin basıldığı Kıraner basımesindeki grevle ilgili olarak, Türkiye Basın Sanayi İşçileri Sendikası Genel Başkan Yardımcısı Bekir Çiftçi, şunları söylemiştir:

«Zafer gazetesinin basıldığı Kıraner Basımevinde, olağan yasal işlemleri tamamlıyarak, toplu iş sözleşmesine başladık. İlk günler, görüşmeler anlayış havası içinde geçti.

Ancak daha sonraları, işyeri avukatı, basımevi sorumlularını görüşmelere katmıyarak, sözleşmeyi tek başına yürütmeye ve güçlük çıkarmaya başladı. İşyeri avukatının görüşmelere devam etmiyeceğini bildirmesi üzerine, Ankara Bölge Çalışma Müdürlüğü, «uzlaştırma kurulu» kurdu. Bu kurula gelen işyeri avukatı, bu kurulun çalışmalarına da katılmıyacağını açıkladı. Böylece, grev hakkımız 275 sayılı toplu iş sözleşmesi, grev ve lokavt yasasına göre doğmuş oldu.

Bu sırada, işyerindeki üyelerimiz baskı ya da vaadler yolu ile sendikamızdan istifaya zorlandılar. Bu çabalara karşılık,

(Devamı sayfa 3 de)

Karadenizli tüm tekel işçileri Gıda-İş'e katılıyor

Gazetelerde sık sık okuyoruz; radyolarda sık sık dinliyoruz; «Falan fabrikadaki işçiler bulundukları sendikadan istifa ederek DİSK'e kaydoldular» diye. İşte bunlara bir yenisi daha eklendi. Sarı sendikacılarla işbirliği yapan patronların yıllardır sömürdükleri Samsun'daki Tekel işçileri artık uyandılar ve gerçek işçi kuruluşunun DİSK olduğunu anlıyarak DİSK'e bağlı Gıda — İş'e kaydolmaya başladılar.

Daha önceden Türk — İş'e bağlı tek Gıda — İş adlı sarı sendikaya üye olan 4000 kadar işçinin DİSK'e bağlı Gıda — İş sendikasına kaydolmaya başlaması üzerine Sendika Başkanı Kemal Nebioğlu Samsun'a gelerek işçilerle toplantı yaptı.

İşçi kardeşler, bu Türkiye çapında büyük bir uyanışın ifadesidir. Adana'da ve Mersin'de tekstil sanayiinde çalışan işçilerin büyük kavgalarını hep birlikte izliyoruz. İşte Samsun'da da yapılan bunun bir eşidir. Bu kavga Genel Başkanımız Kemal Türklerin de dediği gibi topla tüfekle yapılan kavga değil, bu ekmek kavgasıdır. Ve bütün dünyada olduğu gibi ekmek kavgası sonuçta mutlaka emekçilerin zaferi ile nihayetlenecektir.

SON DAKİKA

BOSSA'lı yiğit kardeşlerimize faşistler ve polis saldırdı. 24 yaralı var. 100 işçi ve DİSK yöneticileri göz altına alındı

DİSK'e bağlı Tüm — İş Sendikasına geçmek ve Türk — İş üyesi Teksif'in, kendilerini uyduruk toplu iş sözleşmeleri ile satmasını önlemek amacı ile BOSSA Fabrikasını işgal eden kardeşlerimizin üzerine, 12 Kasım sabaha karşı, faşist militanlar saldırmışlardır.

Arkalarına işçi düşmanı iktidarın polisini ve jandarmasını da alan faşistler, işçilerin yiğitçe, erkekçe direnmesi ile karşılaşmışlardır. Bunun üzerine çıkan arbede de, 24 kişi ağır yaralanmış, 100 kadar kardeşimiz göz altına alınmıştır.

Adana'da bulunan DİSK yöneticilerin hemen hepsi göz altına alınmıştır.

Haberimizi dizgiye verirken, BOSSA'lı kardeşlerimizin yarattığı «fiili durum» devam ediyordu.

PAKTAŞ DA İŞGAL EDİLDİ

Öte yandan 1550 kardeşimizin çalıştığı Paktaş Pamuklu Sanayii Fabrikasının da, Türk — İş'e bağlı Teksif'i istemiyen, 1 tek ve gerçek temsilcilerinin DİSK üyesi Tüm — İş olduğunu söyliyen bu kardeşlerimiz tarafından işgal edildiği haberi gelmiştir.

(Devamı sayfa 3 de)

kesin zafer sınıfımızındır

«Grev yasası çıkarsa 15-16 Haziran olayları bile gölgede kalır.»

● Türkiye işçi sınıfı, artan bir hızla, sınıfsal ve politik bilince erme süreci içindedir

DİSK Kurucusu Türkiye Maden — İş Sendikasının, dört gün Ankara'da devam eden genel yönetim kurulu toplantıları sonunda, bir bildiri yayınlanmıştır. Bildiride, «Devalüâsyonun, işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın geçim yükünü büsbütün ağırlaştırdığı» belirtilmekte, «275 sayılı toplu iş sözleşmesi, grev ve lokavt yasasının da, Adalet Partisi iktidarı ve Türk — İş koalisyonunun çabaları ile değiştirilmesi halinde, Türkiye İşçi sınıfının 15 — 16 Haziran olaylarını gölgede bırakacak, büyük Anayasal direnişlere geçeceği» açıklanmaktadır.

Bildiri aynen şöyledir :

Türkiye'miz, emperyalizmin ve emperyalizme bağımlı sanayi kapitalizmi ile şehir burjuvazisinin temsilcisi bir iktidarın boyunduruğu altındadır. Geri bıraktırılmış bir ülkedir.

Böyle bir ülkede, işçi sınıfına ve devrimci sendikalara düşen görevleri, gerek DİSK, gerekse Türkiye Maden — İş Sendikası yıllarca önce tesbit etmişlerdir. Amerika Casusluk Teşkilâtı tarafından öne sürülen partiler üstü sendikacılık ilkesini benimsemenin, ekonomik mücadele ile yetinmenin, Türkiyenin bugünkü durum ve düzenine karşı çıkmamak ve Türkiyeyi geri bıraktıran çevrelerle işbirliği yapmak demek olduğunu açıkça ilân etmişlerdir.

Türkiye'nin koşulları ve DİSK'le, DİSK'e bağlı sendikaların bitip tükenmek bilmeyen çabaları sonucu, Türkiye İşçi sınıfı bugün, artan bir hızla sınıfsal ve politik bilince erme süreci içindedir.

15 — 16 Haziran ve onu izleyen olaylar, hâkim sınıfların, işbirlikçi çevrelerin, emperyalizmin, yerli kapitalistlerin suratında, muhteşem bir işçi şamarı olarak şaklamıştır.

İktidarın, emperyalizmin ve kapitalizmin işbirlikçisi durumundaki sarı sendikalar dışındaki sendikaların elinden, yaşama olanağını geri almak için çıkarılan yeni sendikalar yasası iflâs etmiş, kısa sürede işlemez duruma düşürülmüştür. Millet Meclisinde, 275 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Yasasını değiştirecek, Türkiye işçi sınıfını hükümetin bir şubesi olarak çalışan sarı sendikalara peşkeş çekecek bir tasarı beklemektedir.

Türkiye işçi sınıfı, bu tasarıya karşı gösterecekleri direnişe göre, Meclis içi muhalefete not verecek, muhalefet Türk kamuoyu önünde içtenliğini, biraz da bu tutumu ile kanıtlama olanağını bulacaktır.

275 sayılı yasayı değiştiren tasarı kesinleşebilir. 275 sayılı toplu iş sözleşmesi, grev ve lokavt yasasının da, Adalet Partisi iktidarı ile

(Devamı sayfa 3 de)

Tarsus Basma fabrikası grevcileri, fabrika önünde (üstte), grevciler miting için Atatürk Alanına gidiyorlar (altta)

Tarsus grevcileri üçbin kişilik bir miting yaptılar

DİSK'n geçtiğimiz Cumartesi günü yaptığı Tarsus mitingine Tarsuslu işçilerden başka, Adana ve Mersin'den gelen binlerce maden, kimya, dokuma ve basın işçisi katılmıştır. DİSK'e bağlı TÜM — İŞ Sendkasının, Çukurova Basma fabrikasında on günden beri sürdürdüğü grev dolayısı ile yapılan miting, fabrika önünden Atatürk Anıtına kadar süren bir yürüyüşle başlamıştır.

Yürüyüş ve mitinge, grevci 624 işçiden başka, işçilerin eşleri, çocukları, yaşlı ana babaları ile çok sayıda işçiler, gençlik ve halk katılmıştır. Motosikletli Tarsusluların öncülük yaptığı yürüyüşte,

(Devamı sayfa 3 de)

«Anayasal direnişlerimizi kırmak işverenlerin haddi değildir.»

DİSK Ankara Bölge Temsilcisi Uğur Cankoçak basına bir demek vermiş ve «Anayasal direnişlerimizi kırmak için parlâmentoya baskı yapmak, böylesine patronlardan yana bir parlâmento için söz konusu olabilir. Fakat bizim Anayasal direnişlerimizin bedeli bir gün ödetilecek olursa H. Kaya gibileri elbette bu yüce ağırlığın altında yok olacaklardır. Üstelik biz grevde, her türlü anayasal direnişlerde geçen günlerin ücretlerini almak istersek, bu ücretleri vermeme kararı alan bütün patronlardan bunu istediğimiz gibi alırız vermemek, H. Kaya gibilerin haddine düşmemiştir» demiştir.

DİSK Bölge Tmsilcisi Cankoçok'ın demeci aynen şöyledir :

«Emekçi halkın sırtına devalüâsyon, zam gibi kokuşmuş kapitalist sistemin bütün safralarını yüklemek yolunda parlâmentodan daha ağır kanunlar isteyen işveren zihniyeti tarih için de ve işçi gücü karşısında ezilmeye mahkûmdur. Zaten sadece patronların temsilcisi olduğundan, işçi sınıfının denetiminden yoksun olduğundan işlemez hale gelen parlâmentoyu işverenler kendileri için kullanma yolunda devamlı tehditler savurmaktadırlar.

İşyerlerinin işgali, işlerin durması, direniş gibi eylemler için parlâmentodan açıkça faşist tedbirler kanunları çıkartılmasını isteyen işverenler sendikası başkanı H. Kaya gibiler bir şeyi unutuyorlar: Kanunlar çıkartıla

(Devamı sayfa 3 de)

Gıslaved'de bir şehit daha verdik

15 Ekim Perşembe günü faşist iktidarın faşist polisleri, bir kuşatma harekâtı yaparcasına boldozerlerle duvarlarını yıkarak girdikleri İstanbul'daki Gizlaved lâstik fabrikasında, devrimci işçi kardeşlerimizi kurşunladılar ve Hüseyin Çapkan'ı öldürdüler. Çünkü patronlar ve patronların kurduğu AP iktidarı öyle istemişti.

Gizlaved fabrikasının DİSK e bağlı Lâstik — İş Sendikasının üyesi işçileri, 15 — 16 Haziran olayları sırasında fabrikaya gelmedikleri gerekçesiyle 5 günlük yövmimelerini kesmek isteyen patronu, protesto etmek için 13 Ekim Salı günü sabahı fabrikalarında oturma grevine başlamışlardı. B u işçilerin

(Devamı sayfa 3 de)